

מסכת כלים

פרק יד

א. כלי מתכות, כמה הוא שעורן. הדלי, כדי למלא בו. המקום, כדי ליחם בו. מחם, כדי לקבל סלעים. הלפס, כדי לקבל קיתונות. קיתונות, כדי לקבל פרוטות. מדות יין, ביין. ומדות שמן, בשמן. רבי אליעזר אומר, כלן בפרוטות. רבי עקיבא אומר, המקסר חטיפה, טמא. והמקסר לטישה, טהור:

ב. מקל שעשה בראשו מסמר כמין חזינא, טמא. סמרו, טמא. רבי שמעון אומר, עד שעשה בו שלשה סדרים. וכלן שעשאו לנוי, טהורין. עשה בראשו מניקת, וכן בדלת, טהורה. היתה כלי וחברה לו, טמאה. מאימתי היא טהורה, בית שמאי אומרים, משחבל. בית הלל אומרים, משחבר:

ג. הקנטר של בנאי, והדקור של חרש, הרי אלו טמאין. יתדות אהלים ויתדות המשוחות, טמאות. שלשלת של משוחות, טמאה. העשויה לעצים, טהורה. שלשלת דלי גדול, ארבעה טפחים. ושל

קָטוֹן, עֲשֶׂהָ. חֲמוֹר נָשָׁל בַּפֶּחִין, טִמָּא. מִגֵּרָה נְשַׁעֲשָׂה נְשִׁיָּה בְּתוֹךְ
הַחֹר, טִמָּאָה. עֲשֶׂאָה מִלְמָטוֹן לְמַעַל, טְהוֹרָה. וְכָל הַכְּסוּיִן טְהוֹרִים,
חוּץ מִשָּׁל מִחֶם:

ד. הַטִּמָּאִין נְשַׁבְּעָגְלָה, הָעֵל נָשָׁל מִתְּכָת, וְהַקְטָרְב, וְהַכְּנָפִים
הַמְּקַבְּלוֹת אֶת הָרְצוּעוֹת, וְהַבְּרָזֵל נְשַׁתַּחֲצוּאֵי בְּהֵמָה, הַסּוּמָד,
וְהַמִּחְגֵּר, וְהַמְּחֻוּיֹת, הָעֹנֵבֵל, וְהַצְנוּרָה, וּמִסְמֵר הַמְּחַבֵּר אֶת כָּלֹן:

ה. הַטְּהוֹרִין נְשַׁבְּעָגְלָה, הָעֵל הַמִּצְפָּה, כְּנָפִים הָעֲשׂוּיֹת לְנוֹי,
וְשִׁפּוּפְרוֹת הַמְּשַׁמְּעוֹת אֶת הַקּוֹל, וְהָאֶבֶר נְשַׁבְּצַד צוּאֵי בְּהֵמָה,
הַסּוֹבֵב נָשָׁל גִּלְגָּל, הַטָּסִים, וְהַצְּפוּיִים, וְשֶׁאֵר כָּל הַמְּסַמְרוֹת, טְהוֹרִין.
סְנִידֵי בְּהֵמָה נָשָׁל מִתְּכוֹת, טִמָּאִין. נָשָׁל נְשַׁעֲם, טְהוֹרִין. הַסִּיף מֵאִמָּתִי
מְקַבֵּל טִמָּאָה, מִשִּׁינְשׁוּפָנוּ. וְהַסִּכִּין, מִשִּׁינְשׁוּחִיזָנָה:

ו. כְּסוּי טָנִי נָשָׁל מִתְּכָת נְשַׁעֲשָׂה בּוֹ מִרְאָה, רַבִּי יְהוּדָה מְטִהֵר,
וְחֻכָּמִים מְטִמָּאִין. מִרְאָה נְשַׁנְשַׁבְּרָה, אִם אֵינָה מִרְאָה אֶת רֵב הַפָּנִים,
טְהוֹרָה:

ז. כָּלִי מִתְּכוֹת מְטִמָּאִין וּמְטַהֲרִין שְׁבוּרִין, דְּבָרֵי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר. רַבִּי
יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר, אֵינֶן מְטַהֲרִין אֶלָּא שְׁלֵמִין. כִּיצַד, הִזָּה עֲלִיָּהּ, נְשַׁבְּרוּ
בּוֹ בַּיּוֹם, הִתִּיכֹן וְחִזָּר וְהִזָּה עֲלִיָּהּ נִשְׁנִית בּוֹ בַּיּוֹם, הָרִי אֵלּוֹ טְהוֹרִין,

דְּבָרֵי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר. רַבִּי יְהוֹשֻעַ אָמַר, אֵין הַזֵּה פְּחוֹת מִשְׁלִישִׁי
וְשִׁבְעִי:

ח. מִפְּתַח שֶׁל אֲרֻכָּה שְׁנִשְׁבַּר מִתּוֹךְ אֲרֻכָּתוֹ, טָהוֹר, רַבִּי יְהוּדָה
מְטִמָּא, מִפְּנֵי שֶׁהוּא פּוֹתַח בּוֹ מִבְּפָנָיִם. וְשֶׁל גַּם שְׁנִשְׁבַּר מִתּוֹךְ גִּמּוֹ,
טָהוֹר. הֵיוּ בּוֹ חֲפִין וְנִקְבִין, טִמָּא. נָטְלוּ חֲפִין, טִמָּא מִפְּנֵי נִקְבִין.
נִסְתַּמְּמוּ נִקְבִין, טִמָּא מִפְּנֵי חֲפִין. נָטְלוּ חֲפִין וְנִסְתַּמְּמוּ נִקְבִין, אוֹ
שִׁפְרָצוֹ זֶה לְתוֹךְ זֶה, טָהוֹר. מִסְּנֵגֶת שֶׁל חֶרֶדֶל שִׁנְפָּרְצוֹ בָּהּ שְׁלֵשָׁה
נִקְבִים מְלֻמָּטִין זֶה לְתוֹךְ זֶה, טָהוֹרָה. וְהָאֲפָרֶס שֶׁל מַתְכוֹת, טִמָּאָה: